

δειξε τούς νέους Μακραθωνομάχους, και τούς Λεωνίδας, τούς νέους Σαλαμινομάχους Θεμιστοκλείς, αὐτῆ, δι' ἧς ἐξεπορθήθησαν φρούρια, αὐτῆ, δι' ἧς ἐπυρπολήθησαν και κατεποντίσθησαν Στόλοι, αὐτῆ, δι' ἧς ὀλίγοις πρὸς πολλούς, δούλοι πρὸς τυράννους, ἄοπλοι πρὸς ἐνόπλους, ἀπειροπόλεμοι πρὸς ὄργανισμένους στρατούς, ἄνευ ἄρτου, ἄνευ τζαρουχιῶν, ἄνευ ἐφοδίων πολεμικῶν, μὲ λέμβους και μὲ φορτηγὰ πλοῖα, ὡς Κῶνῶψ πρὸς Λέοντα ἀντεπαρέστημεν κατὰ τοσοῦτον ἄνισον και μικρὰν πάλην, ἐφελκύσαντες τὴν συμπάθειαν Ἐθνῶν και Βασιλέων, και τῆ Ἀρωγῆ αὐτῶν κερδίσαντες τὴν ἀνεξαρτησίαν μας.

Λείψανα μικρὰ ἐκ τῆς ἀρματολικῆς διαμαρτυρησῶν τῶν Κορυφῶν τοῦ παρακειμένου ὄρους ἀκούσαντα τῆς προσταγῆς τοῦ Ὑψίστου, κατῆλθον ἀπὸ τὸ Κυλλήνιον, και ὡς μία φούρκα ἀνδρῶν πολεμιστῶν πρῶτοι ἐδῶ πλησίον ἐξηγάσαν τὴν τολμηρὰν πράξιν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, πρῶτοι ἐξεδίωξαν και ἐξηράνισαν ἀπὸ τὴν Γενεθλίαν χώραν τοὺς Βαρβάρους Κατακτητὰς, και πρῶτοι μετὰ τῶν ἐξεγερθέντων ἀπανταχοῦ τῆς Ἐπαρχίας συστρατευτῶν τῶν ἐδραμον εἰς τὰ πολεμικὰ πεδία, ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ πρῶται ἐκ τοῦ συστάδην μάχαι, ὅσον πεισματώδεις τοσοῦτον αἱματηραὶ ἐδόξασαν τὰ ὄπλα τῶν ἐγχωρίων Ἀρκάδων, προμάχων τῆς Πατρίδος, και ἀπεθανάτισαν τοὺς ἐξ αὐτῶν πεσόντας γενναίους μαχητὰς. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὡσπερ ἐκ τοῦ κέντρου τούτου τῆς ἱστορικῆς Ἐπαρχίας ἐξώρμησαν οἱ στρατιωτικοὶ αὐτῆς ἄνδρες, οὕτως Κέντρον ἐθνικὸν τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἐσχημάτιζον οἱ Πολιτικοὶ αὐτῆς Νόες, περιβαλλόμενοι τὰς ἐξουσίας τοῦ ἀγωνιζομένου Κράτους, ἐντὸς τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, ἐντὸς τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐντὸς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, και ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων τῆς πκληγενεσίας, και διέσωζον αὐτό.

Ἐπὶ τῆς εἶδεν ἡ Ἑλληνικὴ ἑπανάστασις τὸν ζωογόνον ἥλιον

τῆς 25 Μαρτίου, χαιρετῶντα αὐτὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ Βουνὰ τῆς Ρόουμελης και τῆς Πελοποννήσου, θερμαίνοντα τὰ στήθη τῆς, και νέας πάντοτε ἀναλαμβάνουσα δυνάμεις, διὰ νὰ καταπονήσῃ τὴν ἑπτακέφαλον Ἰδραν, ὅσῳ πλέον ἐθέρωσε τὰ Βάρβαρα Στίφη, τόσῳ ἄμετρα ἐφύτρωνον, και ἀπῆντα μεταξὺ τῶν Δασῶν, ἐπὶ τε τῶν ὄρεων και τῶν πεδιάδων, ὡσεὶ ἀναγεννώμενα ἀπὸ τὴν τέφραν και τὸ αἷμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐθάφοντο, και ὅσῳ μᾶλλον οἱ Ἑλληνικοὶ Δεσφίνες τῆς Ἰδρας τῶν Σπατζῶν και τῶν Παρῶν κατέπινον αὐτανδρα τὰ πελώρια τοῦ Μαχμοῦτη και τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ Σκάφη, συντρυπτόντες και κοκκινίζοντες διὰ τοῦ ἐχθρικοῦ αἵματος τὰ κύματα τῆς Μεσογείου Θάλασσης ἀπὸ τὸ Ἴονιον μέχρι τῆς Ἠρόνποντος, τοσοῦτον πλείοτερα και φοβερώτερα τῶν πρώτων ἐξέπεμπεν ὁ συμμαχῶν αὐτοῖς Βορρᾶ, ἄνεμος ἀπὸ τὰ κατὰστενα τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀδύνατον νὰ διηγήθῃ τις σήμερον κατὰ μέρος τόσους ἄθλους, τόσας νίκας, τόσα κατορθώματα, ἅτινα ἐξέπληξαν τὴν ὑφήλιον, και ἐκίνησαν τὸ ν θαυμασμὸν τοῦ τε ἀρχαίου και τοῦ νέου Κόσμου, και ἐπροκάλεσαν τὴν ἀπαράμιλλον ἠθικὴν και ὕλικὴν αὐτῶν συνδρομὴν, ὡς και τὴν σύμπραξιν τῶν γενναιοτέρων καρδιῶν τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης.

Ἡ ἡμέρα αὐτῆ τῆς εορτῆς ἡμῶν ὅσον φαιδρὰ, τόσον περιλυποῦς, κυρίαν ἀποστολὴν ἔχουσα τὸ μνημόσυνον τῶν μαρτύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, μᾶς ἐπιτάττει νὰ ἐπικλυσθῶμεν πρῶτον αὐτοὺς εἰς τὰ Ἡρώα των, και τὰς αἰώνιους μονὰς των. Πρὸς τούτους λοιπὸν στρέφοντες τὸν λόγον μετὰ κατανύξεως, εἰπῶμεν: Σικὶ τοῦ πρωτοστάτου Ἠγήγα τοῦ Φεζαίου. Σικὶ τοῦ πρωτομάρτυρος Ἱεράρχου Γρηγορίου. Σικὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου Γερμανοῦ. Σικὶ τῶν Θεσπεσιῶν ἀνδρῶν, οἵτινες σὺν αὐτῷ μετέσχετε τὴν ἡμέραν ταύτην, τοῦ καρύγματος τῆς ἐθν. γερσίας. Ἱεραὶ σικὶ τῶν πεσόντων, Ἡρώων εἰς τὰ πεδία τῶν